27 DE ANI National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar** 2025-04-23

Democrația este un mit. Noua DIKTATURĂ începe cu România

Când adevărul este considerat periculos, iar votul poporului devine un obstacol, înseamnă că nu mai trăim într-o democrație, ci într-o farsă totalitară cu față digitală. Europa a intrat într-o nouă eră. Nu una a progresului, ci a controlului absolut, a gândirii unice și a dictaturii „corecte politic”. Și România? România este terenul de test – cobaiul ideal al unui sistem care vrea să șteargă conceptul de suveranitate și să elimine voința populară ca factor de decizie.

Iar când Alina Mungiu-Pippidi, portavocea de serviciu a rețelei soroșiste, iese la rampă cu o declarație halucinantă, trebuie să înțelegem că nu e un simplu punct de vedere, ci o comandă executată.

Se vrea ca președintele să nu mai fie ales de popor!

Cu o aroganță greu de digerat, Pippidi cere „eliminarea suveraniștilor din sfera politică”, pe motiv că „au crescut periculos de mult”. Într-o țară unde aproape jumătate dintre cetățeni susțin idei suveraniste (atenție, idei, nu neapărat politicieni suveraniști!), o astfel de cerere echivalează cu un apel direct la suspendarea democrației. A cere eliminarea unei jumătăți din popor doar pentru că nu se aliniază „narațiunii de la Bruxelles” nu este analiză politică – este chemare la epurare ideologică.

Și Mungiu nu se oprește aici: același personaj propune ca președintele României să nu mai fie ales de către popor, ci de un sistem politic controlat din umbră. Asta înseamnă eliminarea suveranității naționale și sfârșitul ideii că românii au vreun cuvânt real de spus în conducerea țării lor.

Se pregătește, astfel, instaurarea unui regim autoritar soft, unde alegerea liberă devine pericol, iar poporul devine o masă de manevră.

De fapt, România a ajuns un experiment tăcut al dictaturii digitale. Alegerile prezidențiale anulate în noiembrie 2024 în timp real, când cetățenii votau în cabine, a fost doar primul semnal dat. Un vot popular a fost șters cu un gest birocratic, iar candidatul favorit al unei mase semnificative a fost eliminat pentru declarații deranjante.

Și, imediat, s-a activat altă pârghie a controlului: cenzura digitală. Prin ANCOM, România a deschis cutia Pandorei – posibilitatea de a bloca site-uri de știri, bloguri, opinii, sub pretextul „siguranței naționale”. Pretextul poartă numele Digital Services Act (DSA), un set de reguli europene care permite ștergerea oricărui conținut online considerat „neconform” de către Bruxelles sau de ONG-urile „de încredere”.

Cazul Marius Tucă este elocvent: un clip care critica activitatea BEC a fost șters de pe YouTube în martie fără explicații clare, invocând prevederile DSA. Nu mai contează adevărul, nu mai contează intenția: dacă deranjezi puterea, ești șters. Trăim vremurile despre care avertiza George Orwell: omenirea cunoaște o formă de control total asupra opiniei publice, în numele „siguranței naționale”. Și este exact ca în dictaturile de altădată, dar acum se petrece la nivel digital, într-o liniște sinistră, sub sloganul fals al „valorilor europene”.

Când liderii se visează zei

Ursula von der Leyen vorbește cu emfază despre „protejarea democrației”, dar realitatea pe care o impune Bruxellesul este cu totul alta: o democrație golită de conținut, în care doar cei obedienți au voie să vorbească, iar restul sunt reduși la tăcere. Oricine îndrăznește să comenteze deciziile Comisiei Europene este tratat ca un dușman:

amenințat cu tăierea fondurilor, blocat de la accesul în comisiile parlamentare, ridiculizat și izolat; Viktor Orban poate susține un doctorat pe acest subiect.

Iar Emmanuel Macron este imaginea perfectă a acestei epoci a aroganței și abuzului: un președinte care guvernează fără majoritate, care a transformat instituțiile în simple instrumente personale, care suprimă protestele, fie că vorbim de „Vestele galbene” sau manifestațiile împotriva legilor impuse cu forța. În Franța, nimeni nu mai mișcă în front (Marine Le Pen a fost scoasă din joc pe modelul executării lui Călin Georgescu). De fapt, Macron nu mai conduce Franța, o stăpânește! Se visează un Napoleon digital, un lider providențial al Europei noi, dar joacă același rol vechi: liderul absolut, intolerant la opoziție, devotat doar propriei puteri.

Este evident că UE alunecă într-o epocă a totalitarismului soft, unde controlul nu mai vine cu pușca, ci cu algoritmul, unde cenzura nu mai poartă uniformă, ci logo-uri de platforme tech. Democrația devine o piesă de teatru pentru mase, în timp ce deciziile reale se iau în spatele ușilor închise de către lideri care se comportă ca niște zei ai unui imperiu fără

popor.

La rândul ei, nici România nu mai este condusă de politicieni, ci de rețele oculte, de influență, finanțate de fonduri obscure și protejate de legi speciale. Serviciile secrete de la noi numără voturi, controlează contractele de afaceri și selectează candidații. Despre ce alegere liberă vorbim? Ce democrație mai este asta? România nu mai este un stat independent. Este o colonie digitală, o scenă pe care se testează cât de departe poate merge noua ordine a UE fără să provoace revoltă populară. Dacă azi se cere eliminarea suveraniștilor, mâine se va cere „lichidarea” tuturor celor care gândesc liber.

Prăbușirea imperiului corupției de la Davos

În umbra luptei pentru putere la nivel european, rețeaua globalistă își face curățenie în ogradă. Nu din scrupule, ci din panică. Klaus Schwab, mesia oligarhilor de la Davos, tocmai a fost aruncat în fața lupilor de propria creație. Fostul președinte al Forumului Economic Mondial este implicat într-un scandal de corupție atât de grosolan încât nici uriașa sa mașinărie de PR nu mai poate ascunde mirosul.

Scrisoarea anonimă care a dat peste cap imperiul de la Davos al rețelei soroșiste detaliilează o realitate cinică: Schwab își trata organizația ca pe un portofel personal. Angajații erau trimiși să retragă mii de dolari de la bancomate pentru nevoile lui private – masaje în camere de hotel și vacanțe de lux sub pretextul unor „reuniuni simbolice". Soția lui, Hilde, transformase Villa Mundi – o proprietate de 30 de milioane de dolari cumpărată din banii Fondului – într-o reședință privată.

În tot acest timp, globaliștii neomarxiști mestecau expresii ca „sustenabilitate" și „predictibilitate" pe la forumurile organizate.

Povestea asta nu mai este despre bani. E vorba de un sistem toxic care a permis decenii de abuzuri. Este dovada că întreg sistemul globalist se bazează pe dublul standard: așa-zișii lideri adunați la Davos impun lumii „guvernanță" și „transparență", dar în spate fură și abuzează ca niște dictatori. Klaus Schwab nu a fost prins, a fost sacrificat pentru a salva iluzia!

SUA se retrag, Europa rămâne la mila globaliștilor

De la schimbarea puterii la Casa Albă, America nu mai joacă rolul de polițist al lumii – și asta nu e un accident, ci o strategie calculată. Administrația Trump face *curățenie* internă – președintele a dat ordin să se taie posturi în Departamentul de Stat, iar aparatul birocratic se subțiază pentru a elimina „statul paralel" care a sabotat politicile externe ale SUA timp de decenii.

Dar asta nu înseamnă că Washingtonul se retrage din lume. Se reorientează. Iar noile priorități sunt clare: China e inamicul nr. 1, iar războiul economic cu Beijingul poate degenera în orice clipă într-un conflict deschis. În acest context, Rusia nu mai e o amenințare majoră, ci o necesitate tactică;. de aceea negocierile cu Vladimir Putin nu sunt un semn de slăbiciune, ci o mișcare realistă – SUA nu poate lupta pe două fronturi, așa că Europa a fost lăsată în voia sorții.

Cine mai așteaptă *salvarea* de dincolo de Atlantic trăiește în iluzii. Bruxellesul a rămas fără parașută americană. Iar în prezent, fără supravegherea SUA, elitele globaliste își fac de cap și accelerează agenda: dictatură digitală, cenzură ideologică și demolarea suveranității naționale.

Nu mai este vorba de „Stânga" sau „Dreapta". E vorba de libertatea de a gândi și de a vota după bunul plac. Suntem la un pas de o nouă formă de totalitarism – una în care nu mai este nevoie de închisori, ci doar de algoritmi. Nu ni se mai pun cătușe la mâini, ci la gânduri. Voci precum cea a Alinei P. ne vor slabi, tăcuți și supuși.